

בדין הזרעה מלאכותית

"מסקנות הדברים

- א. מותר ליקח מזרע הבעל ולעשות הזרעה מלאכותית באשתו גם בימי נדוּתה אם אי-אפשר בזמן אחר ואין בזה משום הוצאת זרע לבטלה, ומסתבר שהולד מתייחס לבעל הזרע וחשיב כבנו לכל דבר והוא בנו ודאי ולא ספק אם נעשה ע"י רופא אומן, אך נכון יותר להקפיד לא לעשותה אלא בפני שנים.
- ב. יש להסתפק במי שהכניסו מזרעו לתוך רחם אשתו ובתוך ב' או ג' ימים מת בלא בנים אם אשתו חייבת בחליצה אף אם נתעברה מאותו הזרע וילדה בן, כיון שקליטת הזרע היה לאחר מותו. גם מסופקני אם האיש והאשה יכולים לעכב זה על זה או לכופף אחד את השני להזרעה מלאכותית. כמו-כן יש להסתפק בבן הנולד מהזרעה מלאכותית אם נימול לשמונה גם בשבת.
- ג. איסור גמור להזריע מזרע של איש אחר לתוך אשת-איש שמא ישא אחותו מאביו, וגם נראה שהולד הנולד מהזרעה זו הוא ספק ממזר, אולם אין ההזרעה חשובה כזנות ואינה נאסרת כלל לא לבעלה ולא לזה שנתעברה מזרעו. כמו-כן אי-אפשר כלל לקיים מצות ייבום ולהקים שם ע"י הזרעה מלאכותית.
- ד. אם הזרע הוא מנכרי, אף שמכוער מאד לעשותו "ואין ספק כי טבע האב צפון בבן" וגם הוי "הזרעה שלא בקדושה", אולם מעיקר הדין אפשר דלא אסור לעשות כן גם באשת איש והולד הנולד מהזרעה זו אינו צריך גירות והוא ישראל גמור בלי שום חשש ממזרות ואף לא פגום לכהונה והאשה עצמה אינה מתחללת ולא נעשית זונה משום כך, ואם היא כוהנת או לוייה הולד כמותה. אולם חייב הבעל לפרוש מאשתו ג' חדשים לפני הזרעה עד ג' חדשים לאחר ההזרעה האחרונה. אבל אינה נאסרת עליו עד כ"ד חודש לאחר הלידה ולא נוהג בזה הדין של מעוברת ומינקת חברו. איש ואשה שאין להם בנים והאשה תובעת גט, אין הבעל יכל לטעון דאפשר בהזרעה זו. "
- (הרב ש.ז. אויערבך, נועם, כרך א', תשי"ח, עמ' קס"ה).

מקורות נוספים: ראה: דמאמר "הזרעה מלאכותית לאור ההלכה", בגליון זה של אסיא.